

et godt Grundlag for Forhandling, fandt Udvalgets Flertal, at man burde imødekomme Finansministerens Ønske om at komme hinanden saa nær som mulig ved efter nøje Overvejelse at gøre yderligere Indrømmelser ikke alene paa finansielle, men ogsaa paa Beskyttelsessatser. Jeg beklager imidlertid, at vore Indrømmelser ikke fra den højtærede Finansministers Side ere blevne tillagte det Værd, som de egentlig have, og jeg vilde have ønsket, at der var taget lidt mere blidt paa dem. Nu vil det vise sig, hvad det andet Ting vil gøre i Aar, om det vil tage mod den udstrakte Haand, og, hvad jeg haaber efter de Udtalelser, vi have hørt af det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), ikke vil vise den tilbage som forrige Aar. Skulde det ske, anser jeg ikke Folketingets Forslag som egnet til Forhandling; jeg anser det snarere som et Ultimatum, stillet dette Ting, et Ultimatum, som den højtærede Finansminister og Folketinget ikke kunde vente, at dette Ting vilde gaa ind paa. Vi have som tidligere vist at være villige til Forhandling, og vi ville ogsaa fremdeles være villige til en saadan Forhandling i Haab om, at Sagen paa den Maade kan løses. Som Folketingets Forslag er, er det selvfølgelig uantageligt for Flertallet i dette Ting.

H. C. Hansen: Jeg agter at stemme mod det foreliggende Lovforslag, for det første, fordi det ved den ny § 37 er lænket til et andet Forslag, som jeg absolut vil stemme imod, men dernæst ogsaa, fordi Forslaget efter min Opfattelse er uantageligt. Jeg har ganske vist tidligere stemt for et omtrent lignende Forslag i Betragtning af, at det forelaa som Kompromisforslag, men da den ene Part altsaa nu har trukket sig tilbage, føler jeg for mit Vedkommende ikke længere nogen Forpligtelse over for Kompromiset. Jeg stemmer derfor imod dette Forslags Vedtagelse ved denne Behandling.

Madsen-Mygdal: Jeg har forlangt Ordet for en kort Bemærkning i Anledning af de Udtalelser, vi hørte fra den næstforegaaende Taler (Tolderlund). Jeg skal ikke komme ind paa atter at drøfte Værdien af de saakaldte Indrømmelser, dette Ting har gjort. Det har jeg haft Lejlighed til at drøfte i Gaar og tidligere med den ærede Ordfører (P. G. C. Jensen), men jeg vil bede det ærede Medlem, som talte om den udtrakke Haand, at tænke sig om og tænke alvorligt over den Sum, der fin-

des paa dette Forslag, om han finder, at det er en udstrakt Haand, naar man besvarer de Indrømmelser, man har gjort fra anden Side, ved at gaa 1½ Mill. Kr. op med de indirekte Afgifter, og det er endda efter de Herrers egne Beregninger og Forudsætninger, medens Virkeligheden efter de Beregninger, man har Ret til at opstille, bliver, at man gaar flere Mill. Kr. op. Var det ikke bedst at holde sig fra den Talemaade om „den udtrakke Haand“? Jeg skal ikke nægte, at over for et saadant Sprog kunde jeg føle mig fristet til at følge det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (H. C. Hansen), der nys havde Ordet, og sige: Nej, nu kan det gerne være nok med den Historie, vi staa paa vore Indrømmelser, som vi have gjort ved vort Kompromisforslag, og det have vi Gang efter Gang faaet afvisende Svar paa. Da imidlertid baade det ærede Medlem og den ærede Ordfører Gang efter Gang have talt om deres Beredvillighed til at gaa videre, vil jeg dog ikke være med til at afbyrde Forhandlingen paa dette Trin, men ønsker, at man skal fortsætte Forhandlingen, indtil vi have prøvet, om der er nogen Mulighed for at opnaa en Overenskomst i et Fællesudvalg, og derfor vil jeg stemme for Forslaget og opfordre mine Meningsfæller til at gøre det samme.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Det vil være haabløs Gerning at forsøge at overbevise det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) om noget som helst, og det agter jeg heller ikke at forsøge paa. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa en Ting, at da Toldlovsforslaget kom frem fra Toldkommissionens Flertals Side, gik det i det væsentlige ud paa Balance paa selve Toldloven, saaledes at altsaa Nedsættelser paa Toldloven skulde opvejes ved Forhøjelser paa Toldloven. Da Toldloven oprindeligt blev forelagt, var det samme Tilfældet. Forrige Aar stillede Landstinget sig paa samme Maade og holdt fremdeles paa, at Toldloven skulde balancere, at der altsaa ikke paa Toldloven skulde finde væsentlige Nedsættelser Sted. Nu er det dog en uomstødelig Kendsgerning, at der i Aar foreslaas Nedsættelser paa Toldloven til et Beløb af 3 Millioner og flere Hundrede Tusinde Kr., det er en uomtvistelig Kendsgerning, og naar det ærede Medlem saa forsøger at sige: Ja, men naar Brændevinsskatten kommer med, bliver det noget andet, saa kommer det slet ikke Sagen ved. Vi tale her om Toldloven, og hvor dygtigt det ærede Medlem end kan være til at